

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200746
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719200746.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti súdu o mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov - matka: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, G., zastúpená: JUDr. Ján Pekár, advokát, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica a otec: H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, J., zastúpený: JUDr. Mária Trylčová, advokátka so sídlom J. Kráľa 738/12, Senica, rozhodujúc, o úprave práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7P/52/2019-79, zo dňa 27. augusta 2019, v časti úpravy styku, a o odvolaní otca v časti výživného, tvorby úspor a v súvisiacich výrokoch, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti ruší a vec sa v napadnutej časti vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril mal. do osobnej starostlivosti matky, schválil dohodu rodičov ohľadom vkladu otca na výživu mal., určil výživné, kde zaviazal otca platiť výživné vo výške 350 eur, pričom 200 eur je určené na bežné výživné a 150 eur na tvorbu úspor, uložil povinnosť matke zriadiť účet v časti týkajúcej sa tvorby úspor, uložil povinnosť peňažnému ústavu vykonávať na úhradu splátok bežného výživného a na tvorbu úspor, trvalý príkaz, rozhodol o tom, že otec nemá nedoplatok na výživnom, že na nakladanie s finančnými prostriedkami za účelom teaurácie a za účelom tvorby úspor je potrebný až do dosiahnutia jeho plnoletosti súhlas súdu, upravil styk otca s maloletým synom tak, že otec je oprávnený sa sťkať s maloletým každý párnny týždeň v roku v sobotu od 14.00 do 18.00 hod, a nedeľu od 14.00 do 18.00 od., každý nepárny týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod., nedeľu od 9.00 hod. do 12.00 hod. a v stredu od 16.00 hod. do 19.00 od. za prítomnosti matky a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd po citovaní § 24 ods. 4, 5, § 26,, § 28 ods. 2, §36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 5, § 63 ods. 3, § 64, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZoR) rozsudok vecne odôvodnil tým, že vychádzajúc zo zhodnej dohody rodičov ohľadom zverenia dieťaťa zveril mal. E. do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od podania návrhu na súd a od tohto dátumu určil aj otcovi výživné. Súd určil, že obaja rodičia sú oprávnení dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, lebo ani jeden z rodičov nemá obmedzené svoje rodičovské práva. V zmysle návrhu rodičov súd schválil ich dohodu, že otec zaplatil preddavkovo na výživu mal. E. sumu 16.000 eur dňa 19.5.2018 vkladom na účet matky a že otec nemá nedoplatok na výživnom na mal. E. za obdobie od 25.5.2019 do 31.8.2019 (deň vyhlásenia rozsudku).

3. Rodičia sa tiež dohodli, aby sa povinnosť otca platiť výživné realizovala prostredníctvom inštitútu teaurácie, keďže preddavkovo na výživné pre syna už zložil na účet matky 16.000 eur. Túto skutočnosť osobitne hodnotí ako dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 64 Zákona o rodine. Teaurácia výživného znamená zloženie určitej peňažnej sumy výživného, ktoré sa stane splatným až v budúcnosti.

Zložená suma predstavuje preddavok výživného, ktorý musí byť zložený na osobitnom účte maloletého. Z tohto osobitného účtu je následne zabezpečená mesačná výplata splátok výživného do rúk osoby oprávnenej výživné prevziať. Keďže musí ísť o „osobitný účet súvisiaci s tezuráciou“, súd preto uložil matke na prvom pojednávaní povinnosť takýto účet pre syna zriadiť a previesť naň zvyšnú zostávajúcu sumu zo zloženej sumy 16.000 eur. Matka predmetný osobitný účet maloletého zriadila O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX. Ide o osobitný účet, na ktorý nebudú mať rodičia dosah bez osobitného súhlasu súdu. Keďže ide o tezuráciu výživného, súd osobitným výrokom obligatórne uložil povinnosť peňažnému ústavu Q. T. a.s., v ktorom bol osobitný účet zriadený (O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) vykonávať na úhradu splátok bežného výživného trvalý príkaz v konkrétnej sume vždy k 15. dňu v mesiaci na účet matky (O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) a to až do vyčerpania sumy na účte J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z toho vyplýva, že po vyčerpaní sumy preddavkovo zloženej bude otec povinný platiť bežné výživné už priamo na účet matky.

4. Súd sa osobitne vyporiadal zo samotnou výškou výživného na maloletého, lebo rodičia sa v priebehu konania začali v predstave na výšku výživného rozchádzať. Pri skúmaní dôvodov návrhu matky na určenie výživného súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného (dieťaťa) i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca). Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Zmenou pomerov môže byť subjektívna okolnosť na strane povinného, resp. okolnosť na strane oprávneného alebo objektívna, a to vývoj životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania a súd musí obligatórne skúmať jej príčiny. Takisto ňou môže byť dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej výživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov, atď. Tieto všetky skutočnosti súd zisťoval. Súd pritom prihliadal na to, že ich pôvodná a opakovaná dohoda bola 120 eur mesačne, matka takúto výšku výživného prezentovala aj na prvom pojednávaní po tom, čo ju súd (za prítomnosti jej právnej zástupkyne) oboznámil s aktuálnym príjmom otca (netto 1.773,20 eur) a s možným spôsobom realizácie tezurácie výživného (že jej bude z osobitného účtu syna na jej účet mesačne poukazovaná len presne špecifikovaná konkrétna suma výživného). Vtedy súdu matka odprezentovala plán ísť čo najskôr do práce z dôvodu potreby platiť svoje účty. Až následne súdu doručila návrh na výšku výživného 350 eur, čo zdôvodnila tým, že až na pojednávaní zistila príjem otca dieťaťa.

5. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z vykonaného dokazovania, pomerov dieťaťa a rodičov. Súd mal preukázané, že mal. E. je malé 8 mesačné dieťa, v celodennej starostlivosti matky, nedočené, prikrmované, plienkové, bez vážnych zdravotných problémov. Matka dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, mesačne poberá od augusta 2019 len rodičovský príspevok a rodinné prídavky celkovo 245,04 eur (220,70 eur + 24,43 eur). Otec je zamestnaný, má netto mesačný príjem 1.773,20 eur. Ani jeden z rodičov nemajú iné vyživovacie povinnosti.

6. Súd obligatórne prihliadal na príjem otca (1.773,20 eur) berúc do úvahy zaužívanú súdnu prax vychádzať pri výpočte výživného z čistého mesačného príjmu otca, pri dieťati od narodenia do ukončenia povinnej školskej dochádzky ho počítať najviac vo výške 20 % z čistého príjmu povinného rodiča a vydelenie sumy počtom detí, ku ktorým má otec vyživovaciu povinnosť. Čiže súd sa takto dopracoval k sume 350 eur (výpočet: $(1.773,20 / 100) \times 20 \%$, deleno 1 dieťa = 354, zaokrúhlene 350 eur, ktorú sumu matka aj požadovala). Vzhľadom na skutočnosť, že dieťa má znášať životnú úroveň oboch rodičov a mal preukázané ich pomery, považuje celkovú výšku výživného 350 eur nateraz za objektívnu. Podporne pritom prihliadal na to, že cez tezuráciu výživného nebude mať matka už voľný prístup k preddavkovo zloženej sume na výživné a tak nebude u nej možnosť prídavné nepredvídané výdavky na dieťa si doplniť z preddavkovej sumy.

7. Súd sa vyporiadal pri určovaní výšky výživného na dieťa druhotne aj s argumentom otca, že synovi mesačne sporí finančné prostriedky na termínovom vklade (ods. 12 odôvodnenia tohto rozsudku). Otec preukázal svoj jednorazový vklad 1.000 eur na účet zriadený pre syna za týmto účelom. Avšak z obsahu zmluvy o termínovom vklade vyplýva, že po uplynutí doby viazanosti 17 rokov majú byť nasporené peniaze prevedené na účet otca, preto súd ani nemohol prihliadať na takúto formu úspor v súvislosti s

tým, že by mal otec určené nižšie výživné. Podporne súd dodáva, že v predmetnej zmluve je nastavené sporenie v rozmedzí 10 eur až 500 eur, teda otec je síce viazaný sporiť, ale môže sporiť aj minimálnu sumu 10 eur pri aktivovaní tvorby úspor.

8. V ďalšom sa súd zaoberal otázkou samotnej primeranosti celej výšky výživného 350 eur na 8 mesačné dieťa k rukám (na účet) matky, alebo či je tu priestor na tvorbu úspor. Súd dáva za pravdu matke, že dieťa má znášať životnú úroveň svojho otca, ale aj vzhľadom na terajšiu matkinu majetkovú situáciu súd dodáva, cieľom dosiahnutia vysokého výživného nemá byť učiť žiť dieťa nad pomery, ale skôr vytvoriť mu úspory aj do budúcnosti, na štúdium, ... Súd mal preukázať, že mal. E. je zdravé 8 mesačné dieťa s bežnými výdavkami ako ostatní jeho rovesníci. Súd nehodnotí matkou navrhnuté výživné pre syna v sume 350 eur k jej rukám ako objektívne v záujme dieťaťa, lebo matka nepreukázala, že by mala objektívne takéto výdavky na 8 mesačného zdravého syna. Alternatívne matka uznala možnú tvorbu úspor, avšak len v sume 100 eur a 250 eur žiadala ako bežné výživné k svojim rukám. Berúc do úvahy fakt, že dieťa je vo vývoji, tiež na potrebu rozvoja jeho hravých aktivít a k tomu jeho vek a reálne všetkým známe ceny potravín, drogistického tovaru či oblečenia a obuvi pre dieťa, súd dospel k záveru, že suma výživného 200 eur je dostatočná na pokrytie všetkých bežných výdavkov na dieťa. Súd ustálil sumu 200 eur ako bežné výživné prihliadajúc aj na to, že matka synovi mesačne platí poisťku 32,96 eur. Zvyšok sumy výživného 150 eur súd uložil povinnosť otcovi platiť synovi na tvorbu úspor na osobitný účet, na ktorý nebudú mať rodičia dosah bez osobitného súhlasu súdu na výber. Za účelom realizovania tvorby úspor pre dieťa súd uložil matke povinnosť zriadiť osobitný účet maloletého na tento účel (teda pôjde o iný účet, než je zriadený za účelom tezaurácie výživného) a oznámiť číslo účtu otcovi aj Q. T., a.s., v ktorej má maloletý zriadený účet za účelom výkonu tezaurácie výživného. Súd uložil zároveň povinnosť v predmetnej banke zriadiť trvalý príkaz nie len na poukazovanie bežného výživného na účet matky ale aj na poukazovanie výživného na tvorbu úspor. Po vyčerpaní tezaurovanej sumy bude už otec priamo platiť bežné výživné na účet matky a výživné na tvorbu úspor na osobitný účet syna zriadený za tým účelom. V závere s takto rozdeleným výživným súd ešte dodáva, že jednou z povinností rodiča je dieťa vychovávať aj v oblasti hospodárenia a nie učiť ho žiť pr. nad pomery len z dôvodu, aby malo rovnakú životnú úroveň ako povinný rodič. Pri určovaní výšky bežného výživného súd neopomenul prihliadať na matkou prezentované bežné mesačné výdavky na dieťa v sume 280 eur až 300 eur. Vychádzal z toho, že obaja rodičia sa majú rovnodielne podieľať na výchove aj výžive dieťaťa a preto po vydelení týchto súm na polovicu vyšlo, že každý z rodičov by mal na dieťa prispievať pomerne sumu 140 eur až 150 eur na jeho bežné potreby. K tomu súd prihliadal na to, aký má otec reálny mesačný príjem, fakt že dieťa je ešte plienkové či rozvíjať aktivity interaktívnymi hračkami, čo nie sú zanedbateľné položky, a preto súd ustálil za objektívne bežné výživné u mal. E. práve sumu 200 eur. Súd ďalej pri tomto rozhodnutí vychádzal z vyjadrení samotnej matky dieťaťa, ktorá v svojom návrhu aj v priebehu prvého pojednávania prezentovala opäť svoj návrh na určenie výživného otcovi vo výške 120 eur aj kde na pojednávaní bola za prítomnosti svojej právnej zástupkyne oboznámená s aktuálnym príjmom otca.

9. V poslednom rade sa súd vypořádaval s otázkou styku otca s dieťaťom. Matka navrhovala styk otca s 8 mesačným dieťaťom raz za dva týždne v sobotu a nedeľu vždy po 4 hodiny (t.j. 2 x 8 hodín do mesiaca pri žiadaní o výživné 350 eur od otca). Otec žiadal vzhľadom na terajší vek dieťaťa styk každý týždeň cez víkend, pritom obaja rodičia si svoje návrhy zdôvodnili. Obaja rodičia sa zhodli v tom, aby sa styk realizoval za prítomnosti matky. Matka žiadala osobitne realizovať styk v mieste jej bydliska, pritom osobitne tento svoj návrh logicky nezdôvodnila. Mal. E. je zdravé dieťa s bežnými potrebami ako iné zdravé deti v jeho veku, nevyžaduje žiadnu špeciálnu (zdravotnú) starostlivosť a dôvod matky, aby syn veľa neplakal nie je tak vážnym objektívnym dôvodom, pre ktorý by súd mal ukrátiť (obmedziť) otca o možnosť tráviť čas so synom aj mimo bydliska matky. Z týchto dôvodov súd určil styk otca za prítomnosti matky, ale s povinnosťou matky dieťa otcovi na styk pripraviť a odovzdať.

10. Súd ďalej pri rozhodovaní o rozsahu styku vychádzal zo skutočností, ktoré sú tu v čase rozhodovania. Matka je nateraz na rodičovskej dovolenke, otec pracuje hoc len v jednozmennej prevádzke ako team leader, ale domov do J. sa vracia až okolo 16,00 hod. a teda cez týždeň je schopný za synom prísť do G. až za cca hodinu či hodinu a pol. Podporne súd prihliadal na terajší vek dieťaťa, aktuálnu potrebu oboch rodičov zúčastňovať sa pri budovaní citových väzieb dieťaťa k nim a poslednom rade aj samotnú výšku určeného výživného 350 eur. Taktiež na vyjadrenie matky na prvom pojednávaní, že počas materskej „by jej nerobil problém styk navrhnutý otcom, vie si to zariadiť“. Z celkového dokazovania súdu vyplynulo, že je potrebné v záujme zdravého vývoja a výchovy dieťaťa nateraz, pokiaľ je ešte matka na rodičovskej dovolenke, upraviť styk otca s dieťaťom na každý víkend v

mesiaci, čím sa bude pokračovať v budovaní ich vzájomnej citovej väzby, lebo už v súčasnosti sa otec každý víkend so synom stretáva. Súd dal za pravdu matke v tom, že pri realizovaní styku v zmysle návrhu otca vždy v popoludňajších hodinách ona nebude mať možnosť návštevy príbuzných či výlety so synom. Ale ňou uvádzané príkladné detské aktivity ako je rozprávkový pochod alebo detské predstavenia súd nevyhodnotil ako objektívny dôvod, pre ktorý by mal otcovi obmedziť styk len na každý druhý týždeň. Dieťa je v súčasnosti len vo veku 8 mesiacov a súd obligatórne vychádza z teraz zisteného skutkového stavu a je toho názoru, že 8 mesačné dieťa nie je schopné rozumovo vnímať rozprávkový pochod či detské predstavenia. Naopak vo svojom veku je schopné vnímať a vytvárať si vzťah k svojim rodičom. Z vyššie uvedených dôvodov je súd toho názoru, že nateraz je najvhodnejšia forma stretávania sa otca s dieťaťom každý víkend, avšak striedavo v nepárny týždeň cez víkend v dopoludňajších hodinách a v páry týždeň v poobedných hodinách. Takto bude mať matka možnosť zrealizovať si ňou prezentované výlety so synom rodinné návštevy. Súd upravil styk otcovi aj každý druhý týždeň v stredu ako navrhovala matka berúc do úvahy pracovnú vyťaženosť otca ale aj prvotný záujem dieťaťa. Je už na samotnom otcovi, či využije stretávanie sa so synom aj cez týždeň.

11. Pri rozhodovaní o rozsahu styku súd vychádzal z premisy, že je v záujme dieťaťa, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Súd dbal pritom všetkom ale na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Z tohto dôvodu súd považoval za potrebné rozhodnúť o rozsahu styku otca s dieťaťom ako je to uvedené v petite tohto rozsudku.

12. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP veta prvá, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti úpravy styku podala odvolanie matka. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že súd prvej inštancie nijakým spôsobom neprihliadol na to, ako uviedla vo svojom vyjadrení z 15.07.2019, že aj matka má právo tráviť s dieťaťom neprerušovaný víkend. Uvedené bolo opakovane konštatované v rozhodnutiach Krajských súdov, ktoré uviedla v uvedenom vyjadrení. Aj Krajský súd Trnava v rozsudku č. k. 10CoP/12/2016 zo dňa 04.05.2016 skonštatoval, že: „Odvolací súd považoval za dôvodnú odvolaciu námietku matky, ktorá namietala úpravu styku na každý piatok v párnom aj nepárnom týždni, v dôsledku čoho by nemala ani jeden ucelený víkend od piatku do nedele, preto odvolací súd považoval za dôvodné upraviť styk otca s maloletým tak, že styk sa bude realizovať každú stredu od 15.00 do 19.00 hod. a v nepárnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod., čiže nebude sa realizovať aj páry piatok od 15.00 do 19.00 hod., matka tak bude môcť s maloletým plánovať víkendové aktivity v párnom týždni už od piatku.“

14. Judikatúra teda jednoznačne konštatuje, že je v záujme matky a najmä maloletého dieťaťa, aby strávila víkendy s dieťaťom aj matka, bez narušenia tohto obdobia. Situácia, keď je matka povinná pripravovať dieťa na styk s otcom každý víkend a navyše v oba dni víkendu spôsobuje, že matka nemôže s dieťaťom stráviť žiadny ucelený víkend bez prerušenia. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je pritom dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča a podobne.

15. Súd rovnako neprihliadol na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý na pojednávaní uviedol, že navrhuje určiť styk otca s mal. E. na každý druhý týždeň v sobotu aj v nedeľu a aj cez týždeň. Má za to, že je dostatočné, aby sa styk otca s mal. E. realizoval každý páry týždeň v roku v sobotu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v každý nepáry týždeň v stredu od 16:00 hod. do 19:00 hod. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby Krajský súd Trnava po preskúmaní veci rozhodol o zrušení rozsudku č. k. 7P/52/2019 - 79 zo dňa 27.08.2019 v napadnutej časti a jeho vrátení na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok č. k. 7P/52/2019 - 79 zo dňa 27.08.2019 zmenil.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolal otec v časti výživného a v súvisiacich výrokoch. Uviedol, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletému E., ktorú určil sumou 350,- eur mesačne. Otec ešte pred narodením dieťaťa zložil na účet matky maloletého v Q. T., a.s., O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 16.000,- eur určenú na výživu dieťaťa. S matkou dieťaťa sa na tom dohodli. Súd prvej inštancie túto skutočnosť akceptoval, zároveň však z danej sumy určil nielen bežné výživné, ale opätovne rozhodol o poukazovaní časti mesačných platieb výživného na tvorbu úspor maloletého dieťaťa, na ktoré úspory má byť mesačne poukazovaná suma 150,- eur (popri bežnom výživnom v sume 200,- eur mesačne) z už zloženej sumy 16.000,- eur. Považuje za nesprávne, keď súd prvej inštancie akceptoval inštitút tezaurácie, naviac však ešte otcovi uložil povinnosť platiť mesačné platby na tvorbu úspor dieťaťa. Súd nevyriešil v napadnutom rozsudku otázku, akú čiastku a do akej doby má matka zložiť zo sumy 16.000,- eur na ňou založený osobitný účet maloletého číslo J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ponechal toto plne na vôľu matky. Pokiaľ matka na daný účet nezloží ani len euro, následné výroky súdneho rozhodnutia budú nevykonateľné.

17. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia čo do určenia výšky vyživovacej povinnosti uviedol, že návrh bol doručený súdu dňa 24.05.2019. Výška nákladov na maloleté dieťa je 280,- eur až 300,- eur mesačne. Súd prihliadal na odôvodnené potreby dieťaťa i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca. Mal. E. je malé 8 mesačné dieťa, v celodennej starostlivosti matky, nedojčené, prikrmované, plienkové, bez vážnych zdravotných problémov. Matka dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, mesačne poberá od augusta 2019 len rodičovský príspevok a rodinné prídavky celkovo 245,04 eur (220,70 eur + 24,43 eur). Otec je zamestnaný, má netto mesačný príjem 1.773,20 eur. Ani jeden z rodičov nemajú iné vyživovacie povinnosti. Súd prihliadal na príjem otca, z ktorého určil výživné vo výške 20 % mesačne, teda sumu 350,- eur mesačne. Čo do tvorby úspor súd prvej inštancie uviedol, že sa zaoberal otázkou samotnej primeranosti celej výšky výživného 350,- eur na 8 mesačné dieťa k rukám (na účet) matky, alebo či je tu priestor na tvorbu úspor a dospel k záveru, že suma výživného 200,- eur je dostatočná na pokrytie všetkých bežných výdavkov na dieťa. Súd prvej inštancie prikázal matke, v súvislosti s tezauráciou, zriadiť osobitný účet maloletého v banke a matka tento osobitný účet maloletého aj zriadila, O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXX. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal otázkou, aký následok bude mať, ak matka nezloží na súdom určený účet (osobitný účet maloletého) nič zo sumy 16.000,- eur.

18. Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca, ktorú určil sumou 350,- eur mesačne na maloleté dieťa. Súd vychádzal z nepísaného pravidla, ktoré je odôvodňované zavedenou praxou nadriadených súdov, že výška výživného na dieťa má byť 20 % až 30 % z čistého príjmu otca. Napriek tomu, že sa s daným argumentom stretávame, súdy nie vždy majú za minimálnu hranicu pre určenie výživného 20 % z čistého príjmu otca. Dieťa malo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie osem mesiacov. Nemalo žiadne špeciálne potreby, ktorých uspokojovanie by bolo finančne náročné (typicky zhoršený zdravotný stav dieťaťa). Suma 350,- eur, ale aj suma 200,- eur, je v takej výške, že často ani vysokoškolák s nepomerne väčšími životnými nákladmi, nemá na výživu od jedného rodiča daný objem financií.

19. Ďalej je potrebné uviesť, že otec potreby dieťaťa neuspokojuje len finančne v podobe výživného. Otec sa s dieťaťom stretáva, počas styku má a bude mať na dieťa náklady. Otec zakúpil dieťaťu potrebné veci, hračky, oblečenie, plienky, a zložil zálohu na kočík - dobrovoľne, čím preukázal, že má zodpovedný prístup k úhrade potrieb dieťaťa.

Určením výživného v hranici 20 % jeho čistého príjmu je otec postavený na roveň takým otcom, ktorí sa s dieťaťom nestretávajú, neplatia žiadne ďalšie náklady na dieťa, a nič dieťaťu nekupujú. Má za to, že s prihliadnutím na všetko okolnosti súdnej veci, na potreby dieťaťa, na možnosti a schopnosti otca, mal súd prvej inštancie určiť výživné v sume 200,- eur mesačne (celkom). Výživné v sume 200,- eur dostatočne pokrýva potreby dieťaťa, aj s ohľadom na to, že matka je na rodičovskej dovolenke s dieťaťom.

20. Súd prvej inštancie kumuloval inštitút tezaurácie (zloženie financií na výživné vopred) a inštitút tvorby úspor dieťaťa. Daným spôsobom vlastne bral dvakrát do úvahy lepšiu finančnú situáciu otca dieťaťa, prvý krát keď akceptoval sumu 16.000,- eur už otcom zloženú na úhradu potrieb dieťaťa a druhý krát keď mal za to, že majetkové pomery otca (jeho príjem) odôvodňujú tvorbu úspor dieťaťa. Má za to, že nakoľko v danom prípade už výživné bolo zložené v prospech dieťaťa v sume 16.000,- eur pred narodením dieťaťa

(pretože otec tieto financie zo svojho príjmu usporil a dobrovoľne matke poskytol), súd nemal duplicitne zohľadňovať majetkové pomery otca aj ukladaním povinnosti prispievať na tvorbu úspor dieťaťa.

21. V súdnom konaní bolo preukázané, že otec sumu 16.000,- eur zložil na účet matky pred narodením dieťaťa. Obaja rodičia zhodne potvrdili, že sa dohodli na výživnom v sume 120,- eur mesačne. Má za to, že za čas od narodenia dieťaťa od 25.12.2018 do podania návrhu do 24.05.2019, teda za 5 mesiacov, matka minula zo zloženého výživného, zo sumy 16.000,- eur sumu 5x 120,- eur, teda 600,- eur. Sumu 15.400,- eur by mala matka poukázať na zriadený osobitný účet dieťaťa O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Za súčasnej situácie, pokiaľ matka nemá uloženú povinnosť zložiť finančné prostriedky (15.400,- eur) na osobitný účet dieťaťa v súdom určenej lehote, nie je možné zabezpečiť vykonateľnosť ostatných výrokov napadnutého rozsudku. Teda pokiaľ peniaze nie sú na účte, ani banka nemôže z neho poukazovať súdom určené mesačné výživné. Je ponechané len na svojvôli matky, či na tento účet pošle 1,- eur, 500,- eur, alebo 10.000,- eur. Matka otcovi doteraz ani len neoznámila, nieto že preukázala, kedy a koľko peňazí na účet O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX poukázala. Teda otec ani nevie, kedy nastane moment, že výživné sa nebude poukazovať zo sumy zloženej na tomto účte, ale vzniká mu povinnosť platiť výživné z jeho financií. Súd prvej inštancie mal vydať rozhodnutie vo veci samej až potom, ako by matka zložila sumu 15.400,- eur na účet O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, alebo jej mal uložiť povinnosť tieto financie na tento účet poukázať v presne určenej lehote po právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Na základe vyššie uvedeného považuje rozsudok súdu prvej inštancie, teda Rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 7P/52/2019-79 zo dňa 27.08.2019, za nesprávny v napadnutom rozsahu.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie buď zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 CSP alebo ho v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP nasledovne:

Odvolací súd mení napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že otec je povinný platiť výživné na mal. E. v sume 200,- eur mesačne s účinnosťou od 24.5.2019 a to tak, že výživné v sume 200,- eur bude mesačne trvalým príkazom poukazované z osobitného účtu maloletého číslo J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet matky dieťaťa číslo O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred až do vyčerpania sumy z účtu dieťaťa J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a následne bude otec povinný platiť bežné výživné po 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám / na účet matky J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Súd ukladá matke povinnosť zložiť na účet J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 15.400,- eur do šiestich kalendárnych dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd ukladá povinnosť peňažnému ústavu Q. T. a.s. vykonávať na úhradu splátok bežného výživného trvalý príkaz vo výške 200,- eur mesačne počnúc od 24.05.2019 vždy k 15. dňu v mesiaci na účet matky číslo J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a to až do vyčerpania sumy na účte J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

23. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že matka v odvolaní argumentuje tým, že súd prvej inštancie neprihliadol na jej právo tráviť s maloletým ucelený neprerušovaný víkend a na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý na pojednávaní uviedol, že navrhuje určiť styk otca s maloletým na každý druhý týždeň v sobotu aj v nedeľu a aj cez týždeň. Matka považuje za dostatočné, aby sa otec stretával s maloletým každý párny týždeň v sobotu od 14:00 hod do 18:00 hod a v nedeľu od 14.00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16:00 hod. do 19:00 hod. Otec s argumentáciou matky v Odvolaní zo dňa 19.09.2019 absolútne nesúhlasí.

24. Otcom navrhovaný styk je v súlade so záujmom dieťaťa a jeho práva na oboch rodičov. Matka je na rodičovskej dovolenke a jej časové možnosti sú flexibilnejšie ako časové možnosti pracujúceho otca. S maloletým môže matka tráviť nepretržité dni cez týždeň. Styk počas každého víkendu je dočasným riešením, s ohľadom na nízky vek dieťaťa a po tom ako matka nastúpi do práce môže sa styk otca s maloletým upraviť a to aj vzhľadom k tomu, že dieťa už bude staršie a bude mať vytvorené pevnejšie citové väzby s otcom. Otec uvádza, že Rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 10CoP/12/2016 zo dňa 04.05.2016, na ktoré sa matka odvoláva vo svojom Odvolaní zo dňa 19.09.2019, a teda ktorým poukazuje na skutočnosť, že aj súdna prax priznáva matke právo mať ucelený víkend s maloletým nemožno aplikovať na prebiehajúce konanie. V rozsudku Krajského súdu Trnava má maloleté dieťa viac ako tri a pol roka, teda dieťa je vo veku kedy otca pozná, má s nim už vyvinutý plnohodnotný vzťah, pamätať si ho a jeho neprítomnosť mu chýba. Matka v tomto prípade, už nebola na rodičovskej

dovolenke, preto jej námietka o práve na ucelený víkend bola oprávnená, avšak v ich prípade má dieťa len jeden rok a je príliš malé na to, aby si otca pamätalo a malo k nemu vybudovaný vzťah, ak ho uvidí len jedenkrát v týždni, je nepostačujúce. Dieťa v tak nízkom veku nebude reagovať na otca, bude to pre neho cudzí človek. Matka je s maloletým na rodičovskej dovolenke preto považuje jej námietku na ucelený neprerušovaný víkend s maloletým dieťaťom za neopodstatnenú. Otec dieťaťa oslovil Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Senica dňa 27.11.2019 z dôvodu, že mu matka neustále bráni v styku s maloletým. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 7P/52/2019- 79 zo dňa 27.08.2019 v časti úpravy styku otca s maloletým E., potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

25. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedla, že s tvrdeniami otca, ktoré sú uvedené v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7P/52/2019-79, zo dňa 27.08.2019 v žiadnom prípade nesúhlasí.

26. Otec mal. E. vo svojom odvolaní tvrdí, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nesprávne rozhodol o výške jeho vyživovacej povinnosti k mal. E., ktorá bola určená sumou 350,- eur mesačne (čl. II, druhý odsek odvolania otca). Nie je sporné, že otec dieťaťa zložil pred narodením dieťaťa na účet matky mal. E. v Q. T., a.s., č. účtu: O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 16.000,- eur. Otec uvádza, že súd nevyriešil vo svojom rozsudku otázku, akú čiastku a do akej doby má matka zložiť zo sumy 16.000,- eur na ňou založený osobitný účet mal. E., č. účtu: O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Na uvedený účet dňa 23.09.2019 vložila sumu 640,- eur a dňa 27.09.2019 sumu 13.000,- eur. Ku dňu 27.09.2019 tak bola na účte O.: J.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX mal. E. spolu suma 13.640,- eur, t. j. suma, ktorú som vypočítala ako zostatok zo sumy 16.000,- eur po odpočítaní všetkých súm, ktoré mal platiť otec mal. E. za čas od 25.12.2018 do 31.08.2019.

27. Výživné mal otec na mal. E. za čas od 25.12.2018 do 31.08.2019 zaplatiť tak, že za čas od 25.12.2018 do 23.05.2019 vo výške 120,- eur mesačne a za čas od 24.05.2019 do 31.08.2019 vo výške 350,- eur mesačne (200,- eur výživné, 150,- eur tvorba úspor). Spolu tak mal otec za čas od 25.12.2018 do 31.08.2019 zaplatiť výživné spolu vo výške 1.332,80 eur, kde pripája výpočet tohto výživného nasledovne:

- a) 25.12.2018 - 31.12.2018 = 27,10 eur ($120 : 31 = 3,87 \times 7 \text{dní} = 27,10 \text{ eur}$),
- b) 01.01.2019 - 23.05.2019 = 569 eur ($4 \times 120 = 480 + (23 \times 3,87 = 89) = 569,- \text{ eur}$),
- c) 24.05.2019 - 31.08.2019 = 1.140,30 eur ($350 : 31 = 11,29 \times 8 \text{dní} = 90,30 + (3 \times 350 = 1.050) = 1.140,30 \text{ eur}$
- d) $27,10 + 569 + 1140,3 = 1.736,40 \text{ eur}$
- e) $16.000 - 1.736,40 = 14.263,60 \text{ eur}$

28. Suma 13.640,- eur je na účte mal. E., z ktorej sumy sú priebežne odpisované sumy výživného 200,- eur a sumy 150,- eur na tvorbu úspor mal. E.. Je pravdou, že podľa výšky výživného, ktoré mal otec zaplatiť za čas od 25.12.2018 do 31.08.2019 je nižšia a to o sumu 623,60 eur. K tomuto uvádza, že pred a aj po narodení dieťaťa mala zvýšené výdavky, kde v žiadnom prípade suma 120,- eur nepostačovala na zabezpečenie všetkých potrieb dieťaťa pri jeho narodení. V prípade, že zostane v platnosti rozsudok súdu prvej inštancie po rozhodnutí odvolacím súdom, sumu 623,60 eur vloží na účet mal. E. tak, aby tam bola suma zodpovedajúca pôvodnému vkladu vo výške 16.000,- eur tak, aby boli priebežne z tejto sumy odpočítané jednotlivé mesačné splátky až do času než bude použitá suma 16.000,- eur na výživné mal. E.. Argument otca uvedený v jeho odvolaní o tom, že by na účet mal. E. nevložila príslušnú sumu, je absolútne bezpredmetný.

29. Otec vo svojom odvolaní namieta výšku vyživovacej povinnosti k mal. E. vo výške 350,- eur. Má za to, že rozhodnutím súdu prvej inštancie o tejto výške jeho vyživovacej povinnosti dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tiež otec tvrdí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo do kumulácie inštitútu tezaurácie a mesačného príspevku na tvorbu úspor dieťaťa. Otec mal. E. však už neuvádza vo svojom odvolaní žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré by malo dôjsť zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uvádza iba to, že mal. E. je malé, osemmesačné dieťa, nedojčené, prikrmované, plienkové bez vážnych zdravotných problémov. Tiež, že mal. E. nemá žiadne špeciálne potreby, ktorých uspokojovanie by bolo fyzicky náročné. Ako podporu svojho argumentu uvádza nasledovné: „Suma 350,- eur, ale aj suma 200,- eur, je v takej výške,

že často ani vysokoškolák s nepomerne väčšími životnými nákladmi, nemá na výživu od jedného rodiča daný objem financií.“ K tomuto tvrdeniu otca uvádza, že každý prípad týkajúci sa určenia výšky výživného rodiča k svojmu dieťaťu je individuálny. Vždy súd musí posudzovať schopnosti a možnosti rodičov platiť výživné, tiež musí posudzovať potreby dieťaťa a musí brať do úvahy i to, v akom rozsahu sa môže mal. dieťa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Vzhľadom k tomu, že ide o dieťa v útlom veku, matka mal. E. vyvažuje jeho finančné prispievanie na dieťa v celom rozsahu svojou osobnou starostlivosťou o dieťa. Otec mal. E. má priemerný mesačný netto zárobok 1.773,20 eur. Po odpočítaní sumy 350,- eur zostáva pre jeho potreby suma 1.423,20 eur. Je teda zrejme, že ide o nadpriemerný zárobok u otca dieťaťa a z tohto dôvodu aj súd musel posúdiť podiel mal. E. na životnej úrovni svojho otca. Treba tiež uviesť i to, že výživné otca k mal. E. je určené v rozsahu 20 % jeho príjmu, čo zodpovedá súčasnej súdnej praxi pri určovaní výšky výživného rodiča k svojmu dieťaťu. Z tohto dôvodu má za to, že suma 350,- eur ako výživné otca k mal. E. zodpovedá jeho zárobkovým schopnostiam a možnostiam a zároveň aj preukazuje podiel mal. E. na životnej úrovni svojho otca. V danom prípade je nutné ešte zdôrazniť i to, že pravidelne mesačne na výživu mal. E. matka môže použiť sumu 200,- eur, kde aj otec dieťaťa vo svojom odvolaní tvrdí, že: „Výživné v sume 200,- eur dostatočne pokrýva potreby dieťaťa aj s ohľadom na to, že matka je na rodičovskej dovolenke s dieťaťom.“ Samotný otec mal. E. vyslovil súhlas s tým, že suma 200,- eur ako pravidelné mesačné výživné je primerané potrebám mal. E.. So sumou 150,- eur mesačne, ktorá bude vkladaná na osobitný účet mal. E., nebude môcť matka mal. E. bežne disponovať (§163 ods. 3 Zákona o rodine).

30. V ďalšej časti svojho odvolania otec uvádza, že súd mal brať kumulovaním inštitútu tezaurácie (zloženie financií na výživné vopred) a inštitútu tvorby úspor dieťaťa dvakrát do úvahy lepšiu finančnú situáciu otca. Prvýkrát malo dôjsť k akceptovaniu sumy 16.000,- eur už otcom zloženou sumou na úhradu potrieb dieťaťa a druhýkrát, keď mal súd za to, že majetkové pomery otca (jeho príjem) odôvodňujú tvorbu úspor dieťaťa. Uvedené tvrdenie otca považuje za zavádzajúce a v podstate nezrozumiteľné. Nie je vôbec zrejme, čo má byť podstatou toho, že otec má veľmi dobrú finančnú situáciu. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam navrhuje, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdený.

31. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že naďalej trvá na tvrdeniach, ktoré uviedol v odvolaní zo dňa 24.09.2019. Je toho názoru, že výživné vo výške 200,- eur mesačne je postačujúce na pokrytie nákladov maloletého E.. Má za to, že suma 150,- eur určená na tvorbu úspor je neopodstatnená, nakoľko otec sa aktívne podieľa a naďalej sa chce podieľať na úhrade potrieb dieťaťa a to nielen výživným, ale aj kupovaním vecí, resp. hradením platieb v prospech dieťaťa. Musí ale uviesť, že otcovi je bránené zo strany matky v styku s dieťaťom a matka takto aj marí možnosť otcovi podieľať sa na zvýšených výdavkoch, ktoré nastali (napríklad aktuálne keď sa otec nemôže s dieťaťom stretnúť, nemá ako mu zakúpiť zimné oblečenie). Taktiež matke naďalej zostáva právo, aby si neskôr, keď bude maloletý E. starší a jeho náklady na život vyššie, požiadala súd o zvýšenie výživného na maloletého.

32. Na základe predloženého Výpisu z banky a výpočtov matky uvedených v rámci jej Vyjadrenia k Odvolaniu zo dňa 13.12.2019, má za splnenú jej povinnosť o zriadení účtu v prospech maloletého a vložení finančných prostriedkov na tento účet, ktorou ju zaviazal prvostupňový súd, avšak nesúhlasí s tvrdením, že suma 623,60 eur bola použitá v súvislosti s narodením maloletého aj napriek skutočnosti, že v tom čase bol otec (v zmysle rodičovskej dohody) zaviazaný povinnosťou platiť výživné len v sume 120,- eur a to z dôvodu, že otec zakúpil dieťaťu nad rámec výživného potrebné veci, hračky, oblečenie, plienky, a zložil zálohu na kočík. Z tohto dôvodu trvá na tom, aby matka sumu 623,60 eur vložila na účet maloletého E.. Matka otca neinformovala o tom, koľko peňazí a kedy vložila na sporiaci účet, urobila tak až voči súdu na základe odvolania otca.

33. Prvostupňový súd prihliadal na odôvodnené potreby dieťaťa i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, avšak v súčasnosti sa situácia ohľadne schopností, možností a majetkových pomerov matky zmenila, nakoľko sa matka opätovne zamestnala a ukončila rodičovskú dovolenku, z ktorého dôvodu žiada súd o doručenie príjmu matky. Matka sa tak môže podieľať v oveľa väčšej miere na nákladoch maloletého ako tomu bolo doposiaľ, nakoľko už nie je opodstatnený argument, že matka zabezpečuje nepretržitú starostlivosť o maloletého v rámci rodičovskej dovolenky. Navrhuje, aby súd vyžiadal potvrdenie o príjme matky od jej zamestnávateľa R., C. F. R.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 7P/52/2019-

79 zo dňa 27.08.2019 v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok zmenil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

34. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca. Uviedla, že s tvrdeniami otca, ktoré sú uvedené vo vyjadrení zo dňa 03.12.2019 nesúhlasí. Má za to, že otcov návrh, keď žiada upraviť stretávanie so synom každý víkend v sobotu aj v nedeľu je účelové. V skutočnosti sa stretávanie v takomto rozsahu neuskutočňuje. Otec sa s mal. E. stretáva len v stredu a v nedeľu. V sobotu sa styk s maloletým už veľmi dlho nerealizoval, práve z dôvodu nezájmu otca. Stretávaniu s inými členmi jeho rodiny nebráni, avšak títo o stretávanie nemajú záujem. Doteraz sa uskutočnilo stretnutie s rodinou otca asi dva krát, a to s otcovou sestrou a so starým otcom z otcovej strany.

35. Stretnutia otca s mal. E. sú problematické. Maloletý je počas jeho prítomnosti nepokojný. Ak začne plakať, otec ho nevie utíšiť. Maloletý vyžaduje jej prítomnosť. Otec aj v prítomnosti maloletého vyvoláva hádky, následne je malý E. nepokojný a je veľmi ťažké ho utíšiť. Uvedomuje si, že s otcom mal. E. má problém komunikovať. Opakovane žiadala pracovníčku ÚPSVaR Skalica - p. P. o poskytnutie odborného poradenstva, ktoré by im pomohlo vylepšiť vzájomnú komunikáciu. Naposledy toto žiadala telefonicky v pondelok 13.01.2020, po tom ako otec v nedeľu opätovne vyvolal hádku. Poradenstvo jej do dnešného dňa poskytnuté nebolo.

36. Je nepochybné, že v čase od rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo jej nástupom do práce k takej zmene, že je potrebné, aby bol tento rozsudok v časti úpravy styku zmenený.

37. Aj naďalej má za to, že je dostatočné, aby sa styk otca s mal. E. realizoval každý páry týždeň v roku v sobotu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v každý nepáry týždeň v stredu od 16:00 hod. do 19:00 hod.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby Krajský súd Trnava po preskúmaní veci rozhodol o zrušení rozsudku č. k. 7P/52/2019 - 79 zo dňa 27.08.2019 v časti týkajúcej sa styku otca s mal. E. a jeho vrátení na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok č. k. 7P/52/2019 - 79 zo dňa 27.08.2019 zmenil.

39. V ďalšom vyjadrení uviedla, že s tvrdeniami otca, ktoré sú uvedené vo vyjadrení zo dňa 09.01.2020 nesúhlasí.

40. Priemerný čistý príjem otca je vo výške viac ako 1.700,- eur mesačne. Je nepochybné, že je v jeho možnostiach a schopnostiach hradiť bežné výživné a zároveň prispievať na tvorbu úspor nášho syna. Na druhej strane je aj s prihliadnutím na výšku jeho príjmu, absolútne absurdné tvrdenie otca, že je dostačujúce mesačné výživné vo výške 150,- eur, keďže doteraz dieťaťu kúpil hračky, oblečenie a zaplatil zálohu za kočík. Otec nemá zrejme žiadnu predstavu o tom, aké sú náklady na výchovu dieťaťa a koľko stoja veci, ktoré sú pri starostlivosti nevyhnutné. Otec opakovane uvádza, že uhradil zálohu za kočík. Toto tvrdenie je pravdivé, avšak on uhradil zálohu vo výške 150,- eur (celková cena kočíka bola 657,- eur). Zopár krát mu daroval hračku, pričom prvú hračku daroval synovi až po tom, ako mu prišlo predvolanie na pojednávanie. Príležitostne priniesol ovocie zo záhrady, alebo kúpil ovocnú výživu. Na bežných nákladoch, resp. na vybavení domácnosti, na nákupe nevyhnutných vecí, ako je autosedačka a podobne sa otec nijakým spôsobom nepodieľa a ani sa o tieto nezaujíma.

41. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam navrhuje, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa výživného v celom rozsahu potvrdený.

42. Otec sa vyjadril tak, že s tvrdeniami matky uvedenými v jej vyjadreniach zo dňa 24.01.2020 zásadne nesúhlasí, nezakladajú sa na pravde. Matka vo svojom vyjadrení uviedla, že otec nemá záujem o realizovanie styku v sobotu, pretože sa veľmi dlho tento styk nerealizoval a taktiež, že nebráni otcovej rodine v styku s maloletým, ale že práve otcova rodina o tento styk nemá záujem. Toto otec zásadne popiera, nakoľko otec maloletého má veľký záujem na stretávaní sa s maloletým E. aj v sobotu, avšak otec vychádza matke v ústrety a v sobotu jej dáva priestor nato, aby mohla tráviť čas so synom podľa vlastného uváženia, preto sa styk nerealizuje v daný deň. Styk otca s maloletým v súčasnosti prebieha po dohode s matkou každú stredu od 16.00 hod do 19.00 hod. a každú nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod. Otec požiadal matku niekoľkokrát o to, aby sa mohol stretnúť s maloletým aj v stredu, čo mu však matka vždy odmietla umožniť a povedala, že styk v stredu mu dovolí až od roku 2020.

43. Otec uvádza, že matka maloletého nechce dovoliť maloletému styk s otcovými rodičmi a to ani napriek opakovaným prosbám o umožnenie tohto styku zo strany otca. Keď chce matka dosiahnuť svoje a nechce dovoliť otcovi vidieť maloletého alebo zobrať ho k jeho rodičom alebo na rodinnú oslavu, vymyslí si, že je maloletý chorý. Matka nechce dať otcovi maloletého na prechádzku, vždy s ním musí byť zavretý len v jednej izbe u nej doma. Otec uvádza, že maloletý je počas stretnutia s otcom spokojný, spoločne sa hrajú, stretnutia nie sú problematické z dôvodu, že by maloletý nechcel tráviť čas s otcom, ale preto, že matka dostáva záchvaty zúrivosti kričí na otca z ktorého dôvodu maloletého vystresuje a ten zostane nervózny, čo je prirodzená reakcia dieťaťa na krik. Nesúhlasí s tým, že by maloletému priniesol hračky až po doručení predvolania na pojednávanie. Otec maloletému kúpil niekoľko hračiek, oblečenia a iných potrebných vecí už dávno pred vytyčením termínu pojednávania, matkine vyjadrenie v tomto smere je účelové a má mať za následok očierneenie osoby otca.

44. Otec nespochybňuje výšku svojho mesačného zárobku vo vzťahu k plateniu výživného, má však zato, že vzhľadom na okolnosti prípadu- otec zložil pre maloletého finančné prostriedky vo výške 16.000,- eur ešte pred jeho narodením, týmto už zabezpečil finančné prostriedky vo vzťahu k budúcnosti, teda napr. na zabezpečenie jeho prípadnej budúcej zdravotnej starostlivosti, na pokrytie nákladov na vzdelávanie, bývanie a pod. Z uvedeného vyplýva, že otec už dávno splnil účel tvorby úspor. Matka nastúpila pravdepodobne dňa 1.11.2019 opätovne do zamestnania, kde by jej mesačný príjem mal dosahovať 1.600,- eur v čistom. U zamestnávateľa matky zamestnanci dostávajú aj vianočné odmeny, ktoré by mali byť vo výške 3.000,- eur. Z takéhoto príjmu môže matka zabezpečiť popri bežnom výživnom budúce neočakávané výdavky maloletého aj v prípade, že by otec nebol zaviazaný povinnosťou prispievať maloletému na tvorbu úspor.

45. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky i otca je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

46. Predmetom konania bolo v danom prípade rozhodnutie o zverení maloletého, určenie výživného a úprava styku otca s maloletým synom. Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie v časti, kde súd rozhodol o zverení maloletého E. do osobnej starostlivosti matky a v časti schválenej dohody rodičov, že otec mal. zaplatil na výživu mal. E. 16.000 eur nie je napadnutý odvolaním, rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti právoplatný.

47. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

48. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

49. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného.

Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

50. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu, výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

51. V zmysle § 36 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

52. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

53. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

54. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

55. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

56. Pokiaľ ide výšku výživného na mal. E. určenú súdom prvej inštancie, z vykonaného dokazovania má odvolací súd za to, že rozhodol súd správne a v tomto smere sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal s tvrdeniami rodičov. Hoci otec poukazuje na tú skutočnosť, že dieťa je malé, nemá žiadne špeciálne potreby, ktoré by boli finančne náročné, tu treba uviesť, že pri výške výživného súd zohľadňoval možnosti a schopnosti oboch rodičov. Hoci dieťa bolo zverené matke, i táto vynakladá na syna finančné prostriedky, ktoré nie sú kryté výživným zo strany otca. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu (pri deťoch s dlhodobým ťažkým zdravotným postihnutím). Najvýznamnejší podiel

bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. V tomto období podľa okolností konkrétneho prípadu môže osobná starostlivosť úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. Netreba zabúdať i na neočakávané výdavky napr. v čase choroby dieťaťa, resp. je nutné prihliadnuť i na to, že v takomto veku dieťa rýchlo rastie a preto náklady na oblečenie odhliadnuc od hygienických potrieb sú finančne náročné. Otec uviedol, že určením výživného v hranici 20 % jeho čistého príjmu je postavený na roveň otcov, ktorí sa s dieťaťom nestretávajú, neplatia žiadne ďalšie náklady na dieťa a nič dieťaťu nekupujú. Pri určení vyživovacej povinnosti nemôže súd určiť výživné so zohľadnením na doterajšie správanie sa rodiča. Výživné sa určuje z príjmov, ktoré sú aktuálne dosahované a pre rozhodnutie súdu je podstatný stav v čase rozhodnutia. V praxi sa veľmi často stáva, že rodičia sa nezhodnú, čo sa napokon odrazí i v postoji výživou povinného rodiča, pričom matka by nemala žiadnu istotu, že otec okrem určeného výživného maloletému i niečo kúpi podľa jeho potrieb. Napokon, prvoradá je záujem dieťaťa. Otec však sám uznal výšku výživného v sume 200 eur za takú, ktorá pokrýva potreby dieťaťa, aj s ohľadom na to, že matka bola na rodičovskej dovolenke. Otec má príjem 1.773 eur, ktorá skutočnosť umožňuje tvorbu úspor, ktorú súd určil v sume 150 eur. Odzrkadľuje teda možnosti otca, ktorého príjem umožňuje tvorbu úspor na dieťa a ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie je taktiež správne a rozumné. Práve v čase, keď to príjmy rodičov umožňujú je potrebné sporiť maloletému do budúcnosti, a to takým spôsobom, že tieto úspory sú a budú určené maloletému. Samozrejme nie je vylúčené, aby sa rodičia dohodli i iným spôsobom, avšak tak, aby to bolo v záujme maloletého.

57. Súd prvej inštancie však pochybil v prípade ak, síce rozhodol o povinnosti matky zriadiť osobný účet na tvorbu úspor, avšak nerozhodol o povinnosti matky peniaze jej zložené (na jej účet) otcom za účelom výživného na mal. E., tieto vložiť na účet, ktorý bude zriadený v prospech maloletého. Následne je možné sa stotožniť s odvolacou námietkou otca o nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, ktoré sa týka poukazovania peňažnej sumy na účet matky za účelom bežného výživného a na účet maloletého za účelom tvorby úspor. Už počas konania bola matka vyzvaná, aby preukázala zloženie zvyšnej sumy zo 16.000 eur na osobitný účet pre dieťa. Predmetné potvrdenie matka predložila až v rámci odvolacieho konania, z ktorého vyplýva, že sumu 623,60 eur si ponechala a ako uviedla z dôvodu, že pri narodení mala zvýšené výdavky. Uvedené matka tvrdila i na pojednávaní, z odôvodnenia rozhodnutia však nie je zrejme akým spôsobom sa s predmetným tvrdením súd vysporiadal. Už vyššie uvedené spôsobuje nevykonateľnosť rozsudku a dôvod na jeho zrušenie. Otec maloletého poukazoval i na tú skutočnosť, že výživné na dieťa bolo zložené v sume 16.000 eur pred narodením dieťaťa, tieto financie zo svojho príjmu usporil a dobrovoľne poskytol matke, pričom súd nemal duplicitne zohľadňovať majetkové pomery otca aj ukladaním povinnosti prispievať na tvorbu úspor dieťaťa. Rovnako tvrdil i to, že matka je v riadnom pracovnom pomere, čo i sama potvrdila. Zo strany súdu tak bude potrebné opätovne prehodnotiť pomery rodičov a argumentačne sa vysporiadať s vyššie uvedenými námietkami otca.

58. Odvolacou námietkou zo strany matky, bol súdom upravený styk otca s maloletým. Matka namietala tú skutočnosť, že nemá žiadny voľný víkend, ktorý by mohla stráviť s maloletým.

59. V prípade napadnutého výroku rozsudku o úprave styku otca je potrebné mať na mysli, že kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je skutočne významným činiteľom, ktorý ovplyvňuje zdravý vývoj dieťaťa. Nie v každej rodine sú však vzťahy medzi jej členmi ideálne. V individuálnych prípadoch môže naopak zachovávanie nepriaznivých vzťahov viesť k ohrozeniu zdravého vývinu maloletého dieťaťa.

60. Dohovor o právach dieťaťa garantuje dieťaťu právo na udržiavanie pravidelného a osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu tak zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s obidvoma rodičmi a dostalo tak príležitosť viesť svoj vzťah s nimi, ako aj prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. V záujme dieťaťa však nie je, ak niektorý z rodičov úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa neuznáva a bráni mu byť dobrým rodičom, (ak prejavuje nedostatok ochoty spolupracovať na spoločnej striedavej osobnej starostlivosti, napriek jej deklarovaniu pred súdom). Výnimkou zo všetkých pravidiel vzťahujúcich sa na povinnosť zabezpečiť pravidelný rovnocenný kontakt obidvoch rodičov je prípad, keď záujem dieťaťa vyžaduje, aby jeho stretávanie sa s jedným rodičom bolo obmedzené. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý musí byť zdôvodnený závažnými okolnosťami, ktoré v danom prípade neboli preukázané. Naopak útlý vek dieťaťa a doposiaľ nadviazaný veľmi pozitívny vzťah k obidvom rodičom vyžaduje pravidelné a intenzívne stretávanie s nimi, teda aj s otcom.

61. Podľa názoru odvolacieho súdu je odvolanie matky dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že mal. má toho času 1 rok a pol, pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí nikdy nežili v spoločnej domácnosti. Otec na rozdiel od matky mal za to, že styk upravený súdom je v záujme maloletého, nakoľko tento je vo veku, kedy je dôležitý častý styk otca so synom, aby si vytvorili k sebe blízke citové väzby. Z obsahu vyjadrení tiež vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi nie sú dobré, majú problém v komunikácii. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v prípade tak malého dieťaťa je potrebné budovať vzťah s druhým rodičom pri čo najčastejšom kontakte, aby si vzájomne vytvorili a budovali k sebe vzťah. Avšak matka má takisto právo ak už nie celý víkend tráviť podľa svojej voľby osamote so synom, tak aspoň jeden deň cez víkend. Tu treba tiež zobrať do úvahy, že matka už pracuje, a tak nemá možnosť si urobiť voľný program cez týždeň, pokiaľ tak doteraz urobiť mohla. Sám kolízny opatrovník navrhoval upraviť styk otca s maloletým každý druhý víkend, preto je potrebné zvážiť úpravu styku, aby zodpovedala v prvom rade záujmom maloletého dieťaťa, ale tiež možnostiam oboch rodičov.

62. V neposlednom rade je tiež potrebné vziať do úvahy problémovú komunikáciu medzi rodičmi a zvážiť návštevu poradensko-psychologických služieb, resp. uvedené nariadiť rodičom, nakoľko problémy medzi rodičmi sa môžu prenášať i vo vzťahu k maloletému.

63. Všetky tieto nedostatky v konaní boli dôvodom, pre ktoré odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušil s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 35 a 36 CMP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

64. V ďalšom konaní preto už v naznačenom smere doplní súd dokazovanie, pretože treba určiť, aká suma sa má použiť na úhradu splátok výživného a na tvorbu úspor s tým, že je potrebné rozhodnúť v tom smere, akú sumu má matka zložiť na vytvorený účet za týmto účelom, pokiaľ tak dosiaľ neučinila a prečo. Je potrebné učiniť to spôsobom, aby rozhodnutie bolo vykonateľné. Je nutné sa vysporiadať s námietkami otca a vykonať dokazovanie ohľadom zamestnania matky maloletého a výšky jej príjmu, ako aj iných pre rozhodnutie podstatných skutočností, majúcich vplyv na rozhodnutie vo veci. Bude tiež potrebné po vypočutí rodičov zvážiť úpravu styku tak, aby sa vytváral a posilňoval vzťah otca a syna a zároveň, aby i matka mala možnosť stráviť aspoň jeden víkend resp. deň víkendu podľa svojich predstáv. Je nutné, aby styk otca so synom bol upravený spôsobom, ktorý čo najbližšie bude vyhovovať tak rodičom, ale bude predovšetkým v záujme maloletého.

65. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania a o trovách konania štátu (§ 391 ods. 3 CSP).

66. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).